विद्वद्वृषभाः, यजमानाः, 'इन्द्राग्नीभ्यां', अन्यं 'कं', नाम देवं 'मदन्ति' तोषयन्ति। 'हि' यस्मात् कारणात्, 'तौ' इन्द्राग्नी, 'धिषणायाः' यजमानानां बुद्धेः, 'उपस्थे' उपरि, 'अद्री' आदरणीयौ, केनाप्यनभिभाव्यौ वर्त्तेते तस्मादेतावेव हर्षणीयौ नान्यः कश्चिदित्यर्थः। कीदृशा विद्वद्वृषभाः, 'पितॄणां शक्तीरनुयच्छमानाः' पितृपितामहादीनां याः कामानुष्ठानशक्तयः ताः सर्व्वा अनुवर्त्तमानाः, तदनुवृत्त्यर्थमेव 'रश्मीन्माकेद्मेति नाधमानाः' रश्मिवत् सन्तता ये कर्म्मविशेषाः तेषां विच्छेदं माकार्म्मेत्यनेनाभिप्रायेण ताविन्द्राग्नी प्रति प्रार्थयमानाः॥

अथ स्विष्टकृतो याज्यामाह। "अग्निꣳ सुदीतिꣳ सुदृशं गृणन्तः। नमस्यामस्त्वेड्यं जातवेदः। त्वां दूतमरतिꣳ हव्यवाहं। देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिं" इति। हे 'जातवेदः', 'इड्यं' स्तुत्यं, 'त्वा' त्वां, 'नमस्यामः' नमस्कुर्म्मः। कीदृशा वयं, 'सुदीतिं' शोभनदानयुक्तं, 'सुदृशं' सुष्ठुद्रष्टुं शक्यं, 'अग्निं' स्विष्टकद्रूपं, 'गृणन्तः' स्तुवन्तः, 'देवाः', सर्व्वे 'त्वां' स्विष्टकृतमग्निं, 'दूतमकृण्वन्' देवान् प्रति दूतकर्म्मयोग्यं कृतवन्तः। अतएवान्यत्राम्नातं, अग्निर्देवानां दूत आसीदिति। कीदृशं त्वां, 'अरतिं' रतिरुपरमः तद्रहितं, आलस्यहीनमित्यर्थः। 'हव्यावाहं' हविषो वोढारं, 'अमृतस्य नाभिं' कर्म्मफलस्य नाभिस्थानीयं, सम्पादकमित्यर्थः॥

इति नवमोऽनुवाकः।